

Jamila

Ik wandel over de bodem van de zee
de golven voeren me mee
het voelt als wind door mijn haren
ik word door de golven gedragen

En ze nemen me mee
door het land dat ik niet ken
ze nemen me mee
door het zand tot ik beken
dat dit de hemel op aarde is

Ik klauter op de rotsen omhoog
uitgesleten en droog
ik zie de vormen van koraal
en luister naar hun verhaal

En ze nemen me mee
honderdduizend jaren
Ze nemen me mee
en trachten te verklaren
waarom dit de hemel op aarde is

Zee of woestijn
golven of wind
je wordt bemind

Ik slaap onder het deken van de nacht
de sterren houden de wacht
ik voel me geborgen en veilig
de stilte is me heilig

En de sterren nemen me mee
naar de andere zijde
ze nemen me mee
en laten me kijken
naar hoe de wereld zou kunnen zijn

Zee of woestijn
golven of wind
je wordt bemind